

Principy OOP

- Objektově orientované programování vychází ze třech základních principů (rysů):
 - zapouzdření (encapsulation)
 - dědičnost (inheritance)
 - polymorfismus

Zapouzdření

- Třída může obsahovat libovolné množství členů
- Při správném objektově orientovaném přístupu by však měla být data skryta (**zapouzdřena**) uvnitř třídy
- K jednotlivým objektům by se mělo přistupovat prostřednictvím metod nebo vlastností
- Toto snižuje nebezpečí vzniku chyby a umožňuje tvůrci modifikovat vnitřní reprezentaci třídy

Dědičnost (1)

- Jedná se o prostředek, který umožňuje dosáhnout snadné rozšiřitelnosti a znovupoužitelnosti již existujících částí programu
- Dovoluje definovat novou třídu (**B**), která vznikne pouze přidáním nových členů k těm, které již byly definovány v rámci jiné třídy (**A**)
- Třída:
 - **A** se stává bezprostředním **předkem** třídy **B**
 - **B** je bezprostředním **potomkem** třídy **A**

Dědičnost (2)

- Necht' je dána třída:

```
class Datum
{
    private byte den, mesic;
    private ushort rok;

    public Datum(byte d, byte m, ushort r)
    { ... }
    public string GetDatum()
    { ... }
    public bool JePrestupnyRok()
    { ... }
}
```

- Na jejím základě lze definovat jejího potomka

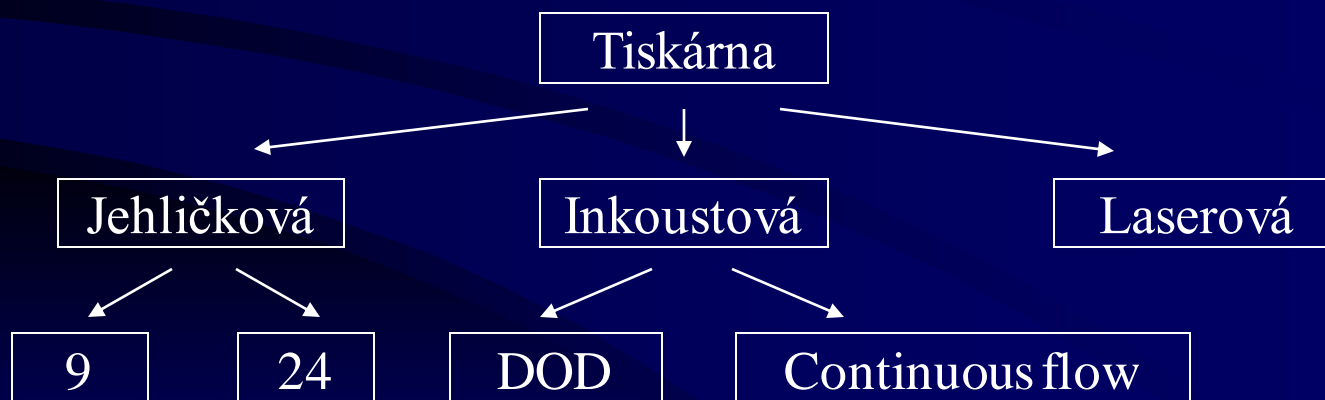
Dědičnost (3)

- Informace o bezprostředním předkovi se zapisuje v definici třídy (za jejím názvem – oddělena dvojtečkou)
- Příklad:

```
class DatumRoz : Datum
{
    public DatumRoz
        (byte d, byte m, ushort r)
        : base(d, m, r) {...}
    public void PrictiDen() {...}
    public void OdectiDen() {...}
    private byte DniVMesici() {...}
}
```

Dědičnost (4)

- Hierarchii tříd obvykle budujeme tak, že k dříve definovaným třídám přidáváme další třídy jako jejich potomky
- Příklad:

Dědičnost (5)

- Jestliže třída **B** je potomkem třídy **A**, tak jsou třídě **B** automaticky dostupné všechny členy (vyjma konstruktorů instancí, statických konstruktorů a destruktore) třídy **A**, aniž by bylo nutné je znovu definovat
- Říkáme, že třída **B** dědí členy třídy **A**
- Jestliže při definici třídy v jazyku C# neuvedeme žádného předka, je jejím předkem automaticky třída **object** (**System.Object**)

Dědičnost (6)

- Každá definovaná třída automaticky dědí členy definované ve třídě **object** (např. metodu **ToString**)
- Zděděné datové položky bývají obvykle inicializovány vyvoláním konstruktoru předka
- Konstruktor předka se volá pomocí klíčového slova **base**, které je uvedeno za hlavičkou konstrukturu potomka (odděleno dvojtečkou)
- Příklad:

```
public DatumRoz(byte d, byte m, ushort r)
    : base(d, m, r) {...}
```


Dědičnost (7)

- Pokud volání konstruktoru předka není explicitně provedeno, pak zkouší překladač volat konstruktor implicitní
- Tj. definice:

```
public DatumRoz(byte d, byte m, ushort r)
{...}
```

bude automaticky přepsána (doplněna) na tvar:

```
public DatumRoz(byte d, byte m, ushort r)
: base() {...}
```
- Doplněný tvar je funkční pouze v případě, že předek obsahuje (má v programu definovaný) veřejný implicitní konstruktor (v opačném případě dojde k chybě při překladu)

Dědičnost (8)

- **Skrývání (maskování) metod:**
 - dovoluje na úrovni potomka definovat metodu, která má **stejnou signaturu** (stejné jméno, stejný počet a typy formálních parametrů) jako metoda na úrovni předka
 - metoda potomka tak **skrývá (maskuje)** metodu předka
 - metody, které provádějí skrývání by měly být definovány pomocí klíčového slova **new** (v opačném případě bude překladač vypisovat varování)

Dědičnost (9)

- Platí, že proměnné typu třída **A** (předchůdce) je možné přiřadit proměnnou typu třída **B** (následníka) – opačné přiřazení není možné
- Lze provést přiřazení tvaru:

`objekt předka = objekt potomka;`

- Příklad:

`Datum d = new Datum(1, 1, 2000);`

`DatumRoz dRoz = new DatumRoz(2, 8, 2010);`

`⋮`

`d = dRoz;`

Polymorfismus (1)

- Rys umožňující, aby akce uskutečňované nad různými objekty byly pojmenovány stejně, přičemž ale jejich realizace je různá (podle toho, nad kterým objektem se provádějí)
- Nástrojem pro realizaci polymorfismu jsou tzv. **virtuální metody**
- Virtuální metody:
 - obsahují ve své definici klíčové slovo **virtual**
 - implementace virtuálních metod může být na úrovni potomka nahrazena implementací jinou

Polymorfismus (2)

- umožňují volat různé verze stejné metody na základě typu objektu určeného dynamicky za běhu programu
- proces nahrazení implementace zděděné virtuální metody se označuje jako **předefinování** (**potlačení**, **overriding**) metody
- metoda realizující odlišnou implementaci na úrovni potomka musí ve své definici obsahovat klíčové slovo **override**
- nová implementace metody (na úrovni potomka) může volat původní implementaci téže metody (na úrovni předka) pomocí klíčového slova **base**, jež se zapisuje v příkazové části metody

Polymorfismus (3)

– poznámky:

- klíčová slova **virtual** a **override** nelze použít u soukromých (privátních) metod
- signatura metody, která provádí předefinování, musí být stejná (včetně návratového typu) jako signatura původní metody
- metoda s klíčovým slovem **override** je rovněž virtuální a může být na úrovni dalšího potomka opět předefinována

Skrytí vs. předefinování

- **Skrytí:**
 - jedna metoda nahrazuje metodu jinou
 - tyto metody obvykle nemají žádnou vazbu a mohou provádět zcela odlišné úlohy
- **Předefinování:**
 - zajišťuje různé implementace stejné metody
 - všechny implementace jsou příbuzné – provádějí v zásadě stejnou úlohu, ale specifickým způsobem pro danou třídu

Rozšiřující metody

- Umožňují rozšířit existující datový typ (třidu nebo strukturu) dodatečnými statickými metodami
- Tyto metody jsou okamžitě k dispozici jakýmkoliv příkazům, které se odkazují na data rozšířeného typu
- Definují se ve statické třídě
- Typ, kterého se rozšiřující metoda týká, se uvádí jako první parametr metody společně s klíčovým slovem **this**

Konstanty (1)

- Členy třídy reprezentující konstantní hodnoty, které se v průběhu programu nemohou měnit
- Jedná se o hodnoty, které musí být určitelné v době překladu programu
- Konstanty jsou statickými členy třídy, avšak při jejich definici se nepoužívá klíčové slovo **static**
- Lze je definovat pomocí klíčového slova **const**

Konstanty (2)

- Příklad:

```
class Fyzika
{
    public const double h = 6.62606957E-34;
    public const double
        hbar = h / (2*Math.PI);
    public const double F = 9.6485E4;
    .....
}
```

Vlastnosti (1)

- Členy třídy umožňující přístup k charakteristickým atributům objektu nebo třídy, např.:
 - délka řetězce
 - velikost fontu
 - titulek okna
 - jméno zákazníka
 - apod.
- Představují rozšíření datových položek:
 - pojmenované členy s daným datovým typem
 - používají stejnou syntaxi pro své zpřístupnění

Vlastnosti (2)

- Na rozdíl od datových položek **nerepresentují paměťové místo** pro uložení hodnoty
- Překladač automaticky převádí zpřístupnění vlastností na volání **přístupových metod**
- Přístupové metody specifikují příkazy, jež mají být provedeny při:
 - čtení hodnoty vlastnosti
 - změně hodnoty vlastnosti (zápisu)

Vlastnosti (3)

- Přístupové metody jsou zapisovány pomocí klíčových slov
 - **get**: uvozuje přístupovou metodu pro čtení
 - **set**: uvozuje přístupovou metodu pro zápis
- Zapisovaná data jsou přístupovým metodám (**set**) předávána pomocí vestavěného (skrytého) parametru **value**
- Konvence:
 - **soukromé datové položky** jsou psány s **malým** počátečním písmenem, zatímco **veřejné vlastnosti** s počátečním písmenem **velkým**

Vlastnosti (4)

- Příklad:

```
class Ctverec
{
    private int strana;
    public int Strana
    {
        get {
            return strana;
        }
        set {
            strana = value;
        }
    }
    ...
}
```

Vlastnosti (5)

- Necht' je dána deklarace:

```
int s;
```

```
Ctverec c = new Ctverec(5);
```

- Vlastnost **Strana** lze zpřístupnit:
 - **pro čtení** – např.:
`s = c.Strana;` (volá `c.Strana.get`)
 - **pro zápis** – např.:
`c.Strana = 2*s;` (volá `c.Strana.set`)
- Vlastnost může obsahovat pouze metodu:
 - **get**: vlastnost určena jen pro čtení
 - **set**: vlastnost určena jen pro zápis

Vlastnosti (6)

- Omezení vlastnosti:
 - vlastnost nelze použít jako parametr s modifikátorem **ref** nebo **out** (za vlastností se skrývá přístupová metoda nikoliv paměťové místo)
 - vlastnost může obsahovat jednu přístupovou metodu **get** a jednu přístupovou metodu **set** (nesmí obsahovat žádné jiné metody, datové položky nebo vlastnosti)
 - přístupové metody nesmí přijímat žádné parametry (zapisovaná data jsou u metody **set** předávána prostřednictvím **value**)
 - u vlastností nelze používat modifikátor **const**

Vlastnosti (7)

- Jestliže metody **get**, resp. **set** provádějí pouze operace, které slouží k přečtení, resp. přiřazení do datové položky, pak je možné jejich příkazovou část vynechat
- Příklad:

```
class Ctverec
{
    public int Strana { get; set; }
    .....
}
```

Vlastnosti (8)

- Překladač automaticky vygeneruje odpovídající programový kód:

```
class Ctverec
{
    private int _strana;
    public int Strana
    {
        get { return _strana; }
        set { _strana = value; }
    }
    ...
}
```